Lietas Nr. 122002214
Lietas arhīva Nr. 1-0022-14

LĒMUMS

Ludzā, 2014.gada 20.februārī

Ludzas rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese Inta Marnauza, ar sekretāri Tatjanu Žurzdinu, tulci Sanitu Bondarevu izskatījusi Ludzas rajona tiesā reģistrēto no Valsts Robežsardzes Daugavpils pārvaldes saņemto administratīvo lietu, kur /pers. B/, personas kods /personas kods/, saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk tekstā - Latvijas APK) 167.pantā un 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu.

k o n s t a t ē j a

2014.gada 12.janvārī Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes Šķaunes robežapsardzības nodaļas galvenais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.050620. Šajā protokolā norādīts, ka 2014.gada 12.janvārī pulksten 3.05 /pers. B/ atradās Zilupes novadā, Pasienes pagastā, sādžā (tā protokolā) Latišonki uz pašvaldības ceļa Latišonki-Rieči pierobežā, vadot automašīnu Opel Vectra Caravan, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, robežsargu norīkojuma pārbaudes laikā necenzētiem vārdiem izteicās uz robežsargu norīkojumu un ļaunprātīgi nepakļāvās robežsargu likumīgajiem rīkojumiem vai prasībām. Līdz ar to ir pārkāpta Robežsardzes likuma 41.panta pirmā daļa un trešā daļa, Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 35.punkta prasības.

Augstākminētās /pers. B/ darbības kvalificētas kā Latvijas APK 175.pantā paredzētais administratīvais pārkāpums – ļaunprātīga nepakļaušanās robežsarga likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, un kā Latvijas APK 167.pantā paredzētais administratīvais pārkāpums – sabiedriskā miera traucēšana, kas izpaužas kā necieņa pret sabiedrību vai bezkaunīga rīcība, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, iestāžu, uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) vai organizāciju darbu (sīkais huligānisms).

Ievērojot to, ka augstākminētajā protokolā /pers. B/ darbības kvalificētas kā divu patstāvīgu Latvijas APK 167.pantā un 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšana, savukārt Latvijas APK 167.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšana kopš 2014.gada 1.janvāra saskaņā ar Latvijas APK 213.pantu un 214.pantu nav piekritīga tiesām, bet gan Valsts policijai, tiesa izskata konkrēto lietu vien savas kompetences ietvaros, proti, daļā par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Pie administratīvās atbildības sauktā persona /pers. B/ savu vainu viņai inkriminētajās administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajās darbībās un Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā atzina daļēji, paskaidroja, ka 2014.gada 12.janvārī ap pulksten 3.00 viņa Zilupes novadā Pasienes pagastā pa ceļu Latišonki-Rieči vadīja automašīnu Opel Vectra Caravan, ceļa sliktās

kvalitātes dēļ viņas vadītās automašīnas kustības ātrums nebija liels, viņa bija alkohola ietekmē un lietojusi miegazāles, būdama šādā stāvoklī, viņa turpmāk notiekošo un savu rīcību neatceras, par robežsargu norīkojumu neko liecināt nevar, vien atceras, ka viņu aizturēja, ka bija jāgaida policija, ka viņai bija slikti un viņa lūdza, lai viņu atlaiž.

Iestādes, kas sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldes - pārstāve pēc pilnvaras /pers. D/ tiesas sēdē paskaidroja, ka Robežsardzes likuma 15.pants nosaka, ka robežsargam ir tiesības, pildot dienesta pienākumus, bez ierobežojumiem pārvietoties, pārbaudīt personu dokumentus, kontrolēt transportlīdzekļus un to kravas. Robežsargi, pildot dienesta pienākumus, mēģināja apturēt /pers. B/ vadīto auto, norādījums apstāties tika dots nepārprotami, atbilstoši Ministru kabineta noteikumu „Ceļu satiksmes noteikumi" 68.punktam, norādījumu apstāties /pers. B/ ignorēja. Robežsardzes likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka robežsargs ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās robežsarga likumīgajām prasībām ir sodāma, atbildība ir paredzēta Latvijas APK 175.pantā. /pers. B/ izdarītais pārkāpums ir pierādīts ar lietas materiāliem, citstarp, dienesta ziņojumiem. /pers. B/ ilgstoši pretojās un agresīvi uzvedās, /pers. B/ konstatējami Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 1. un 6.punktos paredzētie atbildību pastiprinoši apstākļi.

Noklausījusies pie administratīvās atbildības sauktās personas /pers. B/ paskaidrojumus, iestādes, kas sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu, pārstāves paskaidrojumus, liecinieka liecības, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus tādā apjomā, kā to paredz Latvijas APK 289.^{6} panta piektajā un sestajā daļā noteiktais regulējums, tiesa uzskata, ka pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā par Latvijas APK 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu ir izbeidzama, jo notikumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, un citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantu pie administratīvās atbildības sauc par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus. Minētā tiesību norma ir ietverta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 14.nodaļā, kurā paredzēta atbildība par administratīvajiem pārkāpumiem, kas apdraud noteikto pārvaldības kārtību. Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē, vai prasību un /vai rīkojumu, kas bija jāizpilda, izteikusī persona atbilst minētā panta dispozīcijā izsmeļoši norādītajam amatpersonu statusam, kā arī vai šis rīkojums vai prasība konkrētajā gadījumā ir bijusi likumīga, proti, tāda kas pēc sava satura ir balstīta uz tiesību normām.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā; lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Likumības princips tiek nodrošināts tā, ka katrā nākamajā stadijā tiek pārbaudīta iepriekšējās stadijas likumība un pieņemto lēmumu pamatotība.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma

lietā ir jebkuras Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta piecpadsmito daļu administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.panta pirmajai daļai protokolā citstarp ir norādāma administratīvā pārkāpuma būtība.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa spriedums (lieta SKA-157) izskaidro, ka no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7., 243. un 248.pantu satura secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības. Faktiski šī amatpersona atzīst, ka ar protokolā konstatētajām darbībām persona ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, no vienas puses, tiesa, kuras kompetencē ir pieņemt nolēmumu šajā lietā, izvērtē protokolā izteiktā atzinuma pamatotību, proti, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu, piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus. Pie tam tiesa, izskatot pēc būtības administratīvā pārkāpuma lietu, nevar būtiski grozīt protokolā fiksētos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus vai paplašināt darbību aprakstu, kas atbilstu administratīvā pārkāpuma sastāvam, jo ar to tiktu pārkāptas pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības uz aizstāvību.

Pret /pers. B/ sastādītā administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.050620 nav norādīts, kādas Valsts robežsardzes amatpersonas vai amatpersonu rīkojumam vai prasībai /pers. B/ nepakļāvās. Tādējādi no protokola satura objektīvi nav iespējams konstatēt, vai /pers. B/ rīkojumu vai prasību devušās personas atbilst Latvijas APK 175.panta dispozīcijā norādītās amatpersonas statusam (proti, robežsargs, kas izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus). Bez tam protokolā vispār nav norādīts, kādiem rīkojumiem un prasībām /pers. B/ nepakļāvās, pie tam protokolā norādītais formulējums „rīkojumiem vai prasībām" liecina, ka protokola sastādītājs pats īsti nav skaidrībā, vai tie bija rīkojumi vai prasības. Tādējādi, iztrūkstot minētajām ziņām par rīkojumu un /vai prasību saturu, nav iespējams izvērtēt, vai tie bija likumīgi.

Ievērojot to, ka administratīvā pārkāpuma protokols nesatur Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvās puses aprakstu, tiesai nav iespējas izdarīt novērtējumu, vai ar iegūtajiem un pārbaudītajiem pierādījumiem ir pierādīta /pers. B/ vaina viņai inkriminētā Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jo protokolā iztrūkts /pers. B/ inkriminējamā pārkāpuma apraksts.

Ņemot vērā augstākminēto, secināms, ka /pers. B/ darbībās nav Latvijas APK 175. pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva, jo nav pierādīta tā objektīvā puse. Saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja &#91…&#93 notikumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, 213., 274., 275., 276., 289.^{16} , 289.^{13} pantu,

n o s p r i e d a

Izbeigt lietvedību lietā Nr.122002214 par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu pret /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma

pieejamības dienas (2014.gada 3.marta), iesniedzot apelācijas sūdzību Ludzas rajona tiesā

Tiesnese I.Marnauza